

Cellula

Časopis Strednej zdravotníckej školy v Trenčíne, č. 3 - 4, roč. X., šk. r. 2013/2014

POCITY MATURANTOV

ZVOLILI SME SI SPRÁVNY SMER

CELLULA JE LEPŠIA

UČITEĽOM SOM SA STAL KVÔLI HISTÓRII

SME NAJLEPŠÍ V POSKYTOVANÍ PRVEJ POMOCI

BEZDOMOVEC! FUUUJ, TEN SMRDÍ...

KATARÍNA NA ĽADE, NÁŠ LYŽIARSKY...

Deň, keď sú slová zbytočné

11. apríl - Deň narcisov

Do verejnej finančnej zbierky Deň narcisov môžete prispieť v termíne od 31. marca do 18. apríla aj zaslaním SMS s ľubovoľným textom na číslo 848 v hodnote 2 eurá v sieti všetkých mobilných operátorov.

Číslo účtu: 2629740400/1100

Operátori odvedú do zbierky celú sumu a samotné zaslanie SMS zákazníkov nespôsobujú.

www.dennarcisov.sk

INFO ŽIVOT OKOLO NÁS ROZHOVOR KALENDÁRIUM ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

5 ZVOLILI SME SPRÁVNY SMER

Pani riaditeľka Janka Gugová sa tentokrát nerozhodla kandidovať na post riaditeľky školy. Je však presvedčená, že obe, ona aj škola, sa uberajú tým správnym smerom.

7 DEŇ, KEĎ SÚ SLOVÁ ZBYTOČNÉ

Aj tento rok sme vyjadrili spolupatričnosť a šírili posolstvo Dňa narcisov medzi ľuďmi.

7 AKÉ JE TO BYŤ NEVIDIACIM

Zúčastnili sme akcie venovanej zrakovu postihnutým ľuďom.

8 CELLULA JE LEPŠIA

19. ročník Štúrovo pera bol pre našu redakciu výnimočný. Cellula „obsadila“ nádherné tretie miesto. Gratulujeme!

8 ŽURNÁLOVÝ STETOSKOP JE NÁŠ

Cellula je najlepším časopisom stredných zdravotníckych škôl Slovenska.

10 A PREDSA HO MNOHÍ NEPOZNAJÚ

Reč je o slovenskom orloji, ktorý sa nachádza v Starej Bystrici.

13 ANATÓMIA TROCHU INAK

Na s. 13 sa dočítate o netradičnej hodine patológie, ktorú absolvovali naši druháci v Martine na patologicko-anatomickom oddelení.

14 UČITEĽOM SOM SA STAL KVÔLI HISTÓRII

Prinášame rozhovor s naším novým dejepisárom Mgr. Pavlom Ročkárom. Prezradil nám, ako sa mu páči na zdravotke, akí sú žiaci, ako sa cíti v zborovni plnej žien, prečo má rád históriu a mnoho iného.

14

20

16

30

TÉMA ZAUJALO NÁS TÁ NAŠA STUŽKOVÁ PAUZA ŠPORTUJEME

16 SME NAJLEPŠÍ V POSKYTOVANÍ PRVEJ POMOCI

Naše trojčlenné družstvo z II. ZA na súťaži v poskytovaní prvej pomoci v Brne získalo 1. miesto. Víťazi si spolu s nami na súťaž zaspomínali a aj čo-to o sebe prezradili.

17 POCITY MATURANTOV

Aká je očakávaná a obávaná maturita? Osvietil ich akademický týždeň? Spýtali sme sa našich maturantov.

20 BEZDOMOVEC! FUUUJ, TEN SMRDÍ...

To si určite nemyslia naši spolužiaci Marek a Ondrej, ktorí dobrovoľne pomáhajú ľuďom bez domova.

21 MILUJEM DIVADLO. TOŤ VŠE.

Takto priblížila svoju záľubu tretiačka Hanka, ktorá svoj voľný čas zasvätila ochotníckemu divadlu.

22 JEDÁLNY LÍSTOK ZOSTAVUJÚ GENETICI

Ako vznikajú a čo predstavujú pre naše zdravie geneticky modifikované potraviny?

23 - 24 DRUHÁCI V NEMOCNICI, V KRÁĽOVSTVE RELAXU

...alebo aj takto vyzerá naša prax ☺

30 KATARÍNA NA LADE, NAŠ LYŽIARSKY NA...

Nedostatok snehu neodradil našich prvákov. Zažili naozaj skvelý lyžiarsky výcvik.

34 POZVÁNKA DO KINA A SVETA KNÍH

Redakčná rada

Šéfredaktorka:

Veronika Masárová, I. FL

Zástupca:

Nikola Klobučníková, IV. FL

Redaktori:

Slávka Melicheríková, IV. FL

Silvia Bieliková, III. ZA

Katarína Kunová, III. ZA

Petra Mičeková, IV. ZL

Monika Kopúnová, II. MAS

Gabriela Kusá, II. MAS

Mária Dekanová, I. FL

Klaudia Naňáková, I. FL

Monika Zemanovičová, II. ZA

Martina Fidorka Fidriková, II. FL

Foto:

študenti školy

archív školy

Zuzana Petrechová - titulka

Grafická úprava:

Kristína Faitová, II. FL

Mgr. Marcela Matusová

Jazyková korektúra:

Mgr. Jana Meľošová

Ilustrácie:

Mgr. Jana Meľošová

Kristína Mončeková, II. ZA

Zuzana M., Lukáš B.

Tlačiareň:

Merkantil Trenčín

Radi privítame vaše postrehy, námety a príspevky do časopisu. V prípade záujmu kontaktujte našu šéfredaktorku alebo redaktorov.

Zdravím vás, zdravotáci! Volám sa Veronika a som novou šéfredaktorkou našej Celluly. Verím, že dôveru, ktorú som od členov redakčnej rady dostala, nesklamem.

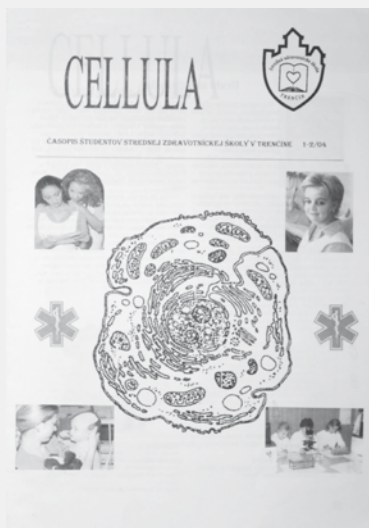
Toto číslo je plné noviniek, sviežich a ľahkých ako prichádzajúce leto. Tešíte sa tak ako ja? Aj vy ste už veľmi unavení z toho ruchu okolo učenia, známok a nahrádzania zameškaných

cvičení? Mám pre vás skvelý nápad na odreagovanie. Stačí vziať do rúk novú Cellulu. V prvom rade odporúčam prečítať si zážitky z lyžiarskeho. Dozviete sa tiež, aké silné vie byť ľudské dobro. O tom našom sa dočítate na strane 20. Ak však chcete ešte viac času pre seba, nalistujte si rozhovor s nováčikom v zborovni - pánom profesorom Ročkárom. Samozrejme, že v redakcii sme nezabudli ani na tipy, ako sa udržať fit. Pozor však na jedálny lístok, ak doň zasiahnu genetici, nemusí to byť zdraviu prospešné. A nakoniec to najlepšie. Aby ste sa nezabudli usmievať, aj keď ešte stále nie sú prázdniny, vyskúšajte si s nami smiech podľa samohlások. Užívajte, nestresujte a, samozrejme, usmievajte sa.

Príjemný relax s Cellulou v ruke, priatelia!

Veronika

TKAKO VYZERALA TITULKA PRVÉHO VÝTLAČKU CELLULY.

Vydávanie školského časopisu s nadšením podporila p. riaditeľka Janka Gugová. Veľmi si cení prácu všetkých jej redakčných rád, ktoré podľa nej v Cellule zachytili dianie v škole. Veľmi sa teší z jej úspechov a verí, že i naďalej bude zachytávať históriu školy. Lebo to sa nestratí.

CELLULA OSLAVUJE

Má desať rokov. Svetlo sveta uzrela v školskom roku 2004/2005 a za jej zrodom stojí pani prof. PhDr. Mária Pelechová. Spolu s redakčným tímom dlho zvažovali, či školský časopis pomenovať po predchádzajúcom, teda *Náš život* alebo ho nazvať ináč. Zvíťazila druhá možnosť. Cellula - latinský tvar pre slovo bunka. Tento termín totiž splňal v ich predstavách základ, z ktorého pochádza všetko živé. Veríme, tak ako verila prvá redakčná rada, že naša Bunka naďalej ostane vo vašej priazni, lebo bez vás to nejde a ani nepôjde, priatelia. Oslávenkyni blahoželáme!

(rr)

ZVOLILI SME SI SPRÁVNY SMER

Pomaly sa končí obdobie, počas ktorého na riaditeľskej stoličke SZŠ sedela RNDr. Janka Gugová. Tentokrát sa rozhodla nekandidovať na post riaditeľky školy. Janka Gugová však zo školy neodchádza úplne. Ostáva učiť pár hodín a bude jej potešením pomôcť tam, kde to bude potrebné a v jej silách.

Na riaditeľ-
Poch a učiteľoch je veľká zodpovednosť za vzdelávanie a výchovu mladej generácie. Usmerňujeme ich pri dospievaní, meníme ich na múdrejších, vzdelanejších, slušnejších žiakov, pretože nám záleží na tom, aby sa z nich stali schopní ľudia postarať sa raz o seba, ale i tých, ktorí budú na nich odkázaní. To bolo vždy mojim krédom - odovzdať kus seba a zapáliť oheň nadšenia, optimizmu a viery v dobro človeka.

Neúprosnosť plynutia času si človek zvyčajne uvedomuje pri nejakej zvláštnej príležitosti. Až vtedy sa vo svojich myšlienkach na chvíľu zastaví, obzrie späť, bilancuje a buď pocíti ľútosť nad vecami, ktoré sa neuberali vždy takým smerom, akým si prial, alebo sa úsmev na jeho tvári stane odrazom jeho určitej vnútornej spokojnosti. Spokojnosti z dobre vykonanej práce a z toho, že po ňom niečo zostane.

V živote každého človeka sú priestestia a merateľné body, ktoré si treba všimnúť a pri ktorých sa treba pristaviť a povedať si, čo dobrého urobil, akú cestu prešiel... Od 1. júla 2014 som sa rozhodla nasmerovať môj profesionálny a osobný život iným smerom. Spomalil a ukončil životnú etapu posledných desiatich rokov, počas ktorých som vykonávala funkciu riaditeľky SZŠ v Trenčíne.

Je milé konštatovať, že vaša dôvera, nadšenie pre spoločnú vec a ochota spolupracovať boli pre mňa motiváciou a zdrojom inšpirácie v smerovaní a napredovaní našej alma mater.

Čas ukáže, čo sa mi s kolektívom zamestnancov, žiakov, ich rodičov, partnerských organizácií – profesijných inštitúcií a sociálnych partnerov, podarilo. Myslím si, že sme zvolili správny smer, čo sa prejavovalo každoročne vo veľkom záujme o štúdium na našej škole. Otvorenie troch atraktívnych študijných odborov – farmaceutický laborant, masér a zubný asistent, bohatá mimoškolská činnosť, modernizácia priestorov školy... Nezanedbateľný je i fakt, že v štatistickom hodnotení stredných škôl sme sa ostatné dva roky umiestnili na popredných miestach. V hodnotení zdravotníckych škôl na Slovensku sme boli tento rok najlepší. Je to obrovský úspech, ale i veľký záväzok do budúcnosti. Výsledok našej spoločnej práce, zaniete-

nosti a vzájomnej podpory. Naša spolupráca ma vždy naplňala, inšpirovala, posúvala ďalej a pomáhala pri dôležitých rozhodnutiach. Vzťahy a priateľstvá, ktoré som s vami nadobúdala, boli hlavným zdrojom môjho optimizmu. Verím, že to bolo obojstranné a dúfam, že naše vzájomné kontakty sa nekončia. Chcem sa vám poďakovať, vážení kolegovia - pedagogickí i nepedagogickí zamestnanci školy, a milí moji žiaci, za spoluprácu a prejavenu dôveru, prajem vám veľa pracovných a osobných úspechov. Novej pani riaditeľke PhDr. Eve Červeňanovej, PhD. želim čo najlepšiu spoluprácu s vami, aby SZŠ v Trenčíne stále napredovala a dosahovala tie najvyššie méty.

RNDr. Janka Gugová

TAKTO HODNOTÍ DESAŤ ROKOV RIADITELOVANIA JANKY GUGOVEJ P. ZÁSTUPKYŇA SOŇA BUČKOVÁ:

Po menovaní do funkcie vniesla do riadiacej činnosti elán, naplno sa prejavila jej schopnosť získať spolupracovníkov pre naplnenie vízie modernizácie školy, reagovanie na aktuálne spoločenské potreby. Práve preto pod jej vedením škola nastúpila na cestu modernizácie rozširovaním vybavenosti počítačmi, internetizáciou, zavádzaním IKT do vyučovacieho procesu, zapájaním školy do projektov EÚ, vybudovaním a vybavením nových učební a laboratórií pre novo aktívne študijné odbory (odbor

masér od roku 2007, odbor farmaceutický laborant od roku 2006, aktivovanie nového odboru žiadaného odborníkmi - zubného asistenta od šk. r. 2014/15), rovnako aj modernizáciou existujúcich odborných učební a tried. Z projektov bol najvýznamnejší Comenius - Multilaterálne školské partnerstvá so zameraním na zdravý životný štýl. Boli do neho zapojené stredné školy 11 štátov EÚ. Pani riaditeľka bola jeho iniciátorkou, organizátorkou i aktívnou účastníčkou. Podporovala mimoškols-

skú činnosť žiakov (folklórny súbor Věna, vydávanie školského časopisu, stredoškolskú odbornú činnosť, projekty, krúžky, akadémie...). Citlivo a ľudsky pristupovala k spolupracovníkom, ale i k žiakom. Nikdy neodmietla pomoc, nerobila rozdiely, ochotne vypočula, vždy sa snažila nájsť konštruktívne riešenie. V roku 2013 bola za dlhoročné pedagogické pôsobenie ocenená ministrom školstva najvyšším ocenením – Veľkou medailou sv. Gorazda.

ZDRAVOTKA SA ČERVENALA

Všetci zaľúbení i nezaľúbení si 14. februára mohli uctiť Sviatok sv. Valentína. Stačilo len obliecť sa do farieb lásky – červenej alebo ružovej. Triedy, v ktorých sa do akcie zapojilo najviac žiakov, mohli získať cenu. To sa podarilo III. ZL,

ktorej sa ušlo prvé miesto. Ocenenie v podobe chutných sladkostí im prišla odovzdať osobne pani riaditeľka. Na druhom a treťom mieste skončili triedy I. FL a I. ZL.

NAŠI TRETÍACI RE(PREZENTOVALI)

V dňoch 7. - 8. apríla 2014 sa konala XIII. celoštátna odborná konferencia Slovenskej komory medicínsko-technických pracovníkov, na ktorú bola ako hosť pozvaná i pani riaditeľka. V rámci svojho príhovoru predstavila našu školu,

študijné odbory, pričom nezabudla ani na úspechy. Na akcii sa zúčastnili aj študenti našej školy - Andrej Soós z III. ZL a Dominik Danek z III. FL. Tí si vyskúšali úlohy prednášajúcich a ako aktívni účastníci reprezentovali našu školu prezen-

táciou svojich prác: Monitorovanie poškodenia obličiek u diabetikov a Základné terapeutické postupy pri ochoreniach GIT-u. Chlapci, len tak ďalej!

MATEMATICKÍ KLOKANI PREKVAPILI

Matematický klokan je súťaž, ktorá združuje už takmer 50 krajín z Európy, Ázie i Ameriky. V súčasnosti je najväčšou matematickou súťažou na svete. V marci 2014 sa do nej zapojilo viac ako 6 miliónov žiakov z 51 krajín. Tento rok sa po

prvýkrát zapojilo 38 našich žiakov z prvých a druhých ročníkov. Hlavným koordinátorom súťaže bola p. prof. Mrlianová. Všetci žiaci súťažili v jednej kategórii KADET a zmerali si sily v konkurencii cca 4000 stredoškolákov, vrátane gymnazis-

tov. Výsledky našich spolužiakov sú pozoruhodné. Našli sa aj takí, ktorých úspešnosť bola 75%. Srdečne blahoželáme všetkým zúčastneným.

PRVENSTVO NA SÚŤAŽI V PRVEJ POMOCI

SZŠ Dunajská Streda a Asociácia SZŠ organizovala celoslovenskú súťaž s medzinárodnou účasťou - „Poskytovanie prvej pomoci“. Akcia mala štyri kolá: 1. až 3. kolo tvorila teoretická, internetová časť, ktorá prebiehala od januára 2014. Prihlásilo sa do nej 95 družstiev zo stredných zdravotníckych škôl nie-

len na Slovensku, ale i v Čechách. Našu školu v teoretickej časti reprezentovali 3 družstvá, zložené zo žiakov II. ZA a II. ZL.

Družstvo z II. ZA (Marek Pieťka, Miroslav Salva, Martin Zemanovič) zaznamenalo úspech a v internetovej časti sa umiestnilo na 2. mieste. Treba dodať, že za víťazným

družstvom z Košíc zaostávali len o jediný bod. Ak chcete vedieť, ako sa chlapci umiestnili v písomnej a praktickej časti, ktorá sa konala 15. - 16. apríla, čítajte ďalej. Rozhovor s nimi nájdete na ďalších stranách Celluly.

HK BEZ NÁS

15.4.2014 sa v Uhrovci konalo krajské kolo súťaže v umeleckom prednese poézie a prózy – Hviezdoslavov Kubín, na ktorom nás reprezentovala Dominika Kákošová z II.FL. Dominika si vybrala prednes v próze a napriek výbornému výkonu sa v silnej konkurencii žiakov z Trenčianskeho kraja neumiestnila. Snáď jej to vyjde o rok.

25. - 26. apríla 2014 sa uskutočnila súťaž študentských časopisov Štúrovo pero 2013. Naša Cellula bola opäť úspešná. V silnej konkurencii 91 časopisov si zo Zvolena odniesla krásne 3. miesto v celkovom poradí. Viac na strane 8.

SME V PRVEJ TROJKE

ZNOVA TIEKLA KRV

Miestny spolok SČK pri SZŠ v Trenčíne v spolupráci s Národnou transfúznou službou Trenčín zorganizovali 6. mája 2014 na Strednej zdravotníckej škole v Trenčíne „Maturitnú kvapku krvi“. Zúčastnilo sa jej 49 darcov, z ktorých reál-

ne darovalo krv 28. Zo SZŠ Trenčín darovalo krv 20 žiakov, zvyšných 8 darcov bolo z Gymnázia Ľ. Štúra. Všetkým patrí obdiv. Darovanie krvi je nielen veľkým humánnym činom, ale aj skutočným darom života.

DEŇ, KEĎ SÚ SLOVÁ ZBYTOČNÉ

Vyjadriť spolupatričnosť a mať dobrý pocit z toho, že sme niekomu pomohli, je na nezaplatenie. Aj preto sa naša škola pravidelne zapája do charitatívnych zbierok. Ani 11. apríla tomu nebolo inak a do ulíc Trenčína a jeho okolia sme vy-

slali dvanásť hliadok s posolstvom tohtoročnej zbierky Dňa narcisov. Veď pohľad na žltý narcis stačí. Ďalšie slová sú zbytočné... Podarilo sa nám vyzbierať 4111,33 eur. Ďakujeme!

ŽURNÁLOVÝ STETOSKOP V NAŠEJ RÉŽII

Stredná zdravotnícka škola v Trenčíne a Asociácia stredných zdravotníckych škôl SR zorganizovali 10. júna 2014 už deviaty ročník celoslovenskej súťaže študentských časopisov stredných zdravotníckych škôl. Súťaž sa konala v bývalom Dome armády a viac sa dočítate na s. 9.

AKÉ JE TO BYŤ NEVIDIACIM

Táto otázka napadne mnohým ľuďom. My už odpoveď poznáme, a to vďaka akcii venovanej zrakovu postihnutým, ktorá sa uskutočnila 11. júna 2014 na Pedagogickej a sociálnej akadémii v Trenčíne. Beseda bola rozdelená do 4 sekcií. V prvej sme sa dozvedeli o „práci“ vodiaceho psa, v druhej poznávali Braillovo písmo, v ďalšej časti sme diskutovali so zrakovu postihnutým a v poslednej nás oboznámili

s pomôckami, ktoré uľahčujú život nevidiacim ľuďom. Ziskali sme tak veľa nových poznatkov, ktoré môžeme využiť i v praktickom živote (napr. pomoc nevidiacemu pri prechode cez priechod pre chodcov). Mali sme možnosť nahliadnuť do ich života. Bol to pre nás príjemný zážitok a spoznali sme ich tak aj z iného uhla pohľadu.

foto: www.skn.sk

PRVÁ POMOC DETI BAVÍ

Nielen my sa na hodinách prvej pomoci učíme, ako pomôcť zraneným. Simona, Nora a Monika z III. ZA si dňa 2.5.2014 na chvíľku vyskúšali rolu učiteľa, aby poučili žiakov Základnej školy Na dolinách v Trenčíne. Žiaci 1. - 9. ročníka boli veľmi usilovní a zapájali sa do praktických výkonov, ktoré

si chceli skúsiť aj sami. Trénovali napríklad naloženie tlakového obväzu či úkony potrebné pri zlomeninách. Počúvali veľmi pozorne a keď im dievčatá kladli otázky, vedeli na všetko reagovať, z čoho mali naše „učiteľky“ veľkú radosť.

Simona Majerková III. ZA

pripravili: Monika Kopúňová II. MAS, Gabriela Kusá II. MAS, foto: archív školy

Známe osobnosti, žurnalisti, študenti a my s našou Cellulou. Už 19. rok sa vo Zvolene konala celoslovenská novinárska súťaž Štúrovo pero, na ktorej sa so svojimi časopismi prezentujú študenti z rôznych kútov Slovenska. Minulý rok, keď sme vyhrali Cenu Televízie Markíza 1. stupňa, sme si stanovili cieľ dostať sa ešte vyššie. Tento rok sa nám to podarilo a konečne sme sa prebojovali do hlavnej kategórie, v ktorej sme obsadili krásne 3. miesto.

CELLULA JE LEPŠIA

foto: (jm)

Na cestu do Zvolena sme sa veľmi tešili. Keďže sme vo Zvolene boli prvý raz, naše dojmy boli zvláštne. Nevedeli sme, čo nás čaká. Program v Krajskej knižnici Ľudovíta Štúra sa začal tlačovkami s Matthiasom Settelem, novým generálnym riaditeľom Televízie Markíza, šéfom spravodajstva TV Markíza Tiborom Mattyašovským a zlatou biatlonistkou Anastasiou Kuzminovou. Neskôr sme besedovali s porotcami. Mali sme čo robiť, aby sme si stihli zaznamenať poznámky a pripomienky všetkých troch porotcov – Pavla Vitka, Lukáša Dika a Patrika Hermana. Na druhý deň sa v diskutovaní pokračovalo. Hostami boli Zuzana Petková a Pavol Fejér a diskutovalo sa na tému investigatívna žurnalistika. Nasledovalo vyhodnotenie, ktoré bolo pre nás trochu napínavé a prekvapujúce. Keď sa vyhlasovali ceny Televízie Markíza a názov nášho časopisu tam neod-

znel, báli sme sa, že odídeme naprázdno. Naša Cellula sa napokon objavila v hlavnej kategórii, kde sa umiestnila na 3. priečke a získali sme tak odmenu 140 eur. Po vyhodnotení sme sa pomalým krokom vybrali na stanicu, kde sme počas cesty takmer zabúdili. Odchádzali sme plné nových skúseností, inšpirácie, ale hlavne s dobrým pocitom, že si nesieme výhru.

Práve tieto úspechy s Cellulou nám dodávajú inšpiráciu v tvorbe a upevňujú snahu udržať si kvalitu. Každý redaktor školského časopisu by mal zažiť atmosféru tejto súťaže. Vieme tiež, že je dôležité mať ďalších nástupcov, ktorí budú v práci na Cellule pokračovať. Každému je jasné, že vytvoriť pár článkov je dosť náročné na čas, ale sme veľmi radi, že sú študenti, ktorí si ten čas aj popri náročnom rozvrhu nájdu.

Silvia Bieliková III. ZA
foto: archív Cellula

V knižnici vládla pracovná atmosféra - diskutovalo, hodnotilo, radilo sa

Sľúbené foto pre našich porotcov ☺

zľava: Marcela Matusová, Radovan Stoklasa, Jana Meľošová, Juraj Plánka

Ďalšie víťazstvo, ktoré našu Cellulu posúva o krok vpred. Pochvala, ale i kritika z úst poroty z nás spravila najlepši časopis stredných zdravotníckych škôl Slovenska. Ako hostujúca škola sme 9. júna privítali zástupcov redakčných rád zo siedmich zdravotných škôl z rôznych kútov Slovenska. Po prihovoroch významných hostí sa ku každému časopisu vyjadrila porota. Tí tvorili Lukáš Diko, riaditeľ Sekcie spravodajstva, športu a publicistiky RTVS, fotograf Radovan Stoklasa a šéfredaktor inzertných novín Pardon Juraj Plánka. Súťažným redakciám vyzdvihli plusy, vytkli mínusy, pričom nezabudli ani na nejaké tie rady, vďaka ktorým môžu časopisy uspieť v ďalších ročníkoch. Okolo obeda sa začali odmeňovať najlepšie časopisy: 3. miesto „SOVA“ - Trnava, 2. miesto „FONENDOSKOP“ Poprad a 1. miesto „CELLULA“ Trenčín. S prekvapením a veľkou radosťou sme sa postavili pred porotu a prijali ocenenie. Keďže víťaz sa zároveň stáva organizátorom ďalšieho ročníka súťaže, o dva roky sa na Žurnálovom stetoskope stretneme opäť v Trenčíne.

ŽURNÁLOVÝ STETOSKOP JE

NÁŠ

Fidorka

foto: Fidorka

OPÄŤ STRIEBRO

foto: Fidorka

Tejto prehliadky sa s našou Cellulou zúčastňujeme už nejaký ten čas a nemohlo to byť inak ani tentoraz. Súťaž o najlepši stredoškolský časopis škôl v pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja sa tento rok presunula z priestorov Verejnej knižnice Michala Rešetku do Krajského centra voľného času. 18. júna sme si v príjemnej ko-

mornej atmosfére vypočuli z úst porotcov nielen pochvalné slová, ale aj rady či tipy na zlepšenie. Počas besedy sme získali prehľad o konkurenčných časopisoch a pri skvelom občerstvení si vymenili skúsenosti s prípravou časopisu. V celkovom hodnotení sme si obhájili minulo-ročné 2. miesto.

(jm)

A PREDSA HO MNOHÍ NEPOZNAJÚ

Hovorí vám niečo slovo orloj? Určite áno. Veď tí, ktorí navštívili Prahu, isto nevynechali túto svetoznámu pamiatku. Ale vedeli ste, že orloj máme aj na Slovensku? 110 km vzdialený od Trenčína.

Orloj je staré označenie pre hodiny, najmä hodiny na vežiach, verejných budovách alebo v chrámoch. Z takýchto hodín sa dnes za orloj považujú najmä také, ktoré vďaka zvláštnemu mechanizmu ukazujú okrem času aj polohu niektorých nebeských telies na oblohe a kalendárne údaje. Ide teda o druh astronomických hodín. Orloje nájdeme v rôznych európskych krajinách - v Taliansku, Nemecku, Francúzsku, Švajčiarsku, Anglicku. U našich susedov je najznámejší už spomínaný orloj v Prahe. Ale poďme k tomu nášmu.

Slovenský orloj sa nachádza v dedinke Stará Bystrica, neďaleko Čadce. Ide o najväčšiu drevenú sochu na Slovensku. Celková kompozícia predstavuje sediacu Madonu - Sedembolestnú Pannu Máriu, pat-

rónku Slovenska. V spodnej časti sa týči šesť bronzových plastík, ktoré sú umiestnené vo výklenkoch orloja: z najstaršieho obdobia je to knieža Pribina a kráľ Svätopluk, z 19. storočia sú to kodifikátori slovenského jazyka - Anton Bernolák a Ľudovít Štúr a 20. storočie reprezentujú Milan Rastislav Štefánik a Andrej Hlinka. Orloj tiež obsahuje kruhové otvory, v ktorých sú vložené priehľadné tabuľky zo zlatého ónyxu - jediného slovenského mramoru, ktorý sa ťaží v lomoch pri Leviciach. Tento mramor obsahuje vo svojej štruktúre časti zlatého vlasu, od čoho je jeho pomenovanie. V noci sú tieto tabuľky zlatého ónyxu podsvietené.

No a čo je na akomkoľvek orloji najzaujímavejšie? Samozrejme, pohybujúce sa figúrky svätcov. Sedem

sôch svätcov vytesal z topoľového dreva ľudový rezbár Peter Kuník z Tvrdošína. Srdcom orloja je tzv. astroláb, teda ciferník s astronomickými údajmi. Práve astroláb robí zo slovenského orloja v Starej Bystrici jediný a prvý orloj na Slovensku. Bez astrolábu nemôže byť orloj orlojom. Vďaka nemu vieme určiť fázy dňa, polohu slnka, polohu a fázy mesiaca či polohu slnka v znamení zverokruhu. Na vonkajšom okraji je tzv. kalendárna doska, ktorá má 366 dielov a každý deň sa otočí o jeden diel. Vo vežičke orloja sú umiestnené dva zvony. Jeden zvon odbíja čas, druhý zvon vytvára zvukovú kulisu počas promenády apoštolov.

Mária Dekanová, I. FL

foto: www.orloj.sk

ŽIVOT OKOLO NÁS ZA KRAJŠÍ TRENČÍN

Projekt Za krajší Trenčín, ktorého autorom je architekt Tomáš Hanáček, prináša nový pohľad na mesto. Návrhu nechýba množstvo zelene a doménou je i krásna scenéria. Nás zaujali tieto zmeny. Kiež by sme sa ich dožili!

**Tadiaľto chodíme
do školskej jedálne...**

Ulica pri GYMNÁZIUM - stane sa oddychovou zónou študentov ???

Novú podobu ulice 1. mája nazvali - „Nad knihami sedíme radi ...“

**Tuto sa nachádza Verejná
knížnica Michala Rešetku.**

Dnes ...

Zajtra ...

ZELENÝ PRALES - pripomína dnes priestor medzi
Farským kostolom, Brezinou a hradom ...

Kto sa tohto „posedenia“ dožije ... ???

zdroj: www.trencincity.sk, Krajší Trenčín.pptx

BUDÚCI MASÉRI PREDVIEDLI SVOJ TALENT

Teda aspoň niektorí. Určite si každý z vás v detstve vyskúšal hru s plastelínou. A veru ani v pokročilom veku nejde každému práca s touto hmotou od ruky. Presvedčiť sa o tom mohla aj komisia, ktorá 25. marca po skončení talentových skúšok posudzovala výtvyry našich nádejných spolužiakov. Ich úlohou bolo už tradične vymodelovať „kačičku“ podľa predlohy a vo voľnej disciplíne predviesť kreativitu pri modelovaní vlastných námetov. Niektoré boli ozaj originálne, veď posúďte sami.

Niekoľko nám pričaroval kúsok zimy v podobe snehulíka. Milý počín... a celkom vydarený ☺

Nechýbala ani nočná obloha plná hviezd. Uhadnete, o ktorom výtvyre je reč?

Tak toto sa na prvý pohľad javí ako hrou zmorený brankár-hokejista. Aj tá hokejka má dosť. Úsmev na tvári prezrádza, že náš plastelínový hrdina patrí do víťazného tímu.

Fidorka, foto: archív školy

PÁNU UČITELOVI Z LÁSKY

Ak by som akémukoľvek učiteľovi mohla splniť niečo podľa vlastného úsudku, bolo by to určite nasledujúce: úrúčne podakovanie za všetko čo robí, plný mesiac trpezlivosti na neposlušných žiakov, veľké urece dobrej nálady a napokon plné triedy žiakov, ktorí si svojho učiteľa uážia a rešpektujú ho nielen ako odborníka, ale hlavne ako človeka s veľkým srdcom na dlani.

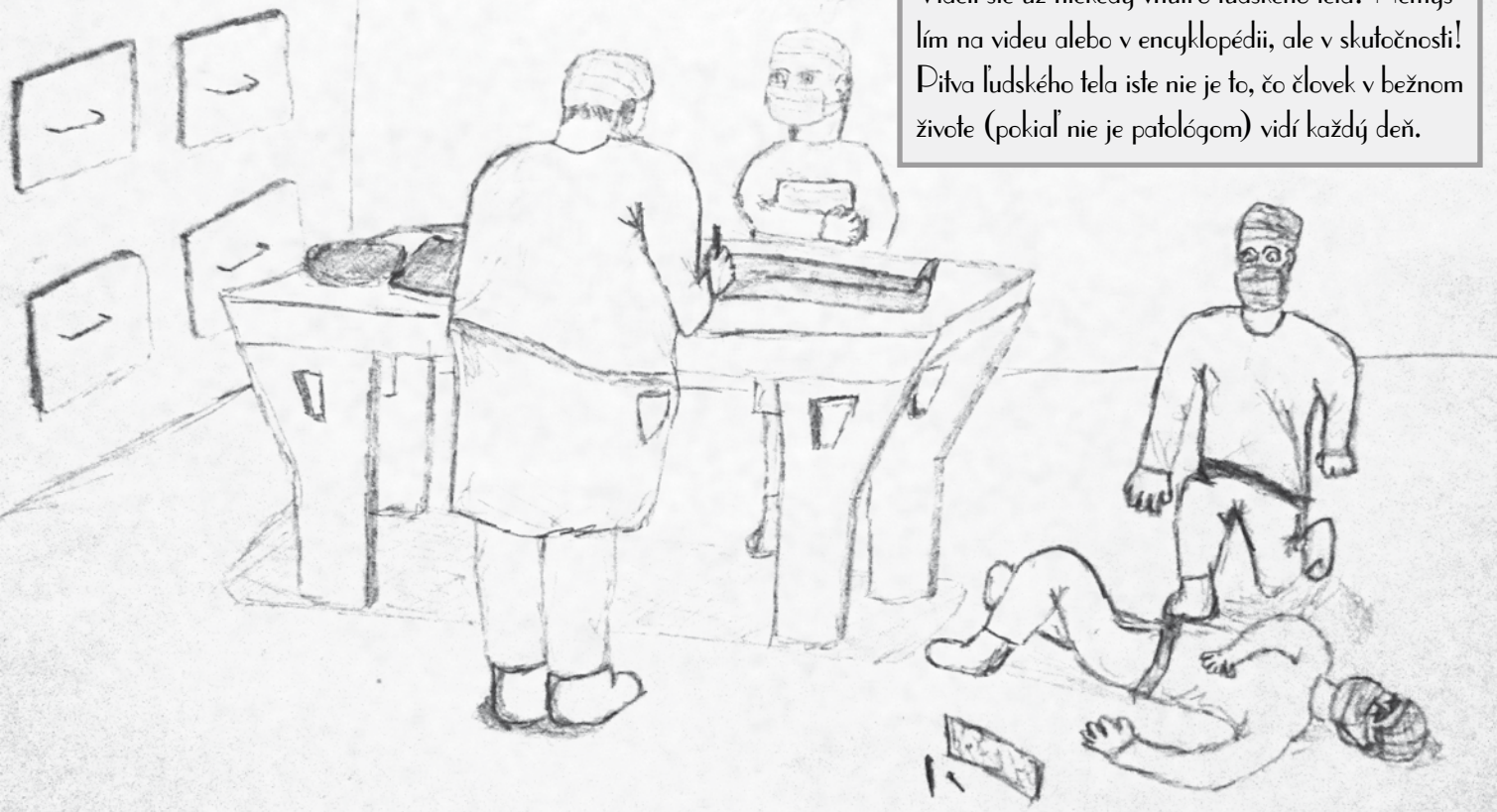
(sm)

foto: <http://www.slovakiaguide.sk>

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

ANATÓMIA TROCHU INAK

Videli ste už niekedy vnútro ľudského tela? Nemyslím na videu alebo v encyklopédii, ale v skutočnosti! Pitva ľudského tela iste nie je to, čo človek v bežnom živote (pokiaľ nie je patológom) vidí každý deň.

Ja a moji spolužiaci sme tú možnosť mali. Vďaka pánovi doktorovi Rosíkovi, ktorý nás učí patológiu, sme sa dostali do pitevne a sledovali prácu patológa. Videli ľudské telo zvnútra!

Je pochopiteľné, že sme mali spočiatku obavy a strach, ako zvládneme „stretnutie s mŕtvym a jeho orgánmi“.

Zápach? Chlad? Veľká miestnosť, uprostred ktorej je stôl s telom a okolo samé pomôcky? Na pitevnom stole žena alebo muž? Vydržíme tam vôbec? Zvládneme ten pohľad a tie pocity? Aj o tom sme premýšľali 9. júna v autobuse cestou do Martina...

Konečne Martin, patologicko-anatomické oddelenie a pán primár. Dostali sme lekárske plášte, obuv a mohlo sa začať. „Ó, môj bože!“ to mi napadlo, keď som vošla do miestnosti pripomínajúcej kúpeľňu. Na stole ležalo stuhnuté telo muža. Chvíľu mi trvalo, kým som strávila, že tam leží človek, ktorý pred pár dňami žil. Pri dlhšom pohľade naňho som mala pocit, že len spí a čakala som, kedy sa konečne prebudí a otvorí oči. Všade ležalo množstvo nástrojov a pomôcok.

Spočiatku som mala zmiešané pocity a myslím, že som nebola jediná. Vedľa mňa bolo 20 zmätaných tvárí spolužiakov. Postupne sme však pookriali.

Pán primár mal pri sebe asistenta. Predstavili sa nám a začali so samotnými „výkonmi“. Najskôr šlo dole oblečenie. Mohli sme si všimnúť veľkú zručnosť a prax v ich pohyboch. Primár nás upozorňoval na detaily, ktoré boli ihneď viditeľné - na zlomeniny, vyklbenia spôsobené dopravnou nehodou. Nasledovala celková prehliadka, pri ktorej lekár určil príčinu úmrtia - preťatá krčná tepna, následné vykrvácanie. Postupne sme sa dopracovali k tomu, z čoho sme mali asi najväčšie obavy - samotná pitva. Lekár začal od hrudníka a tu sme už začali odvracať zrak.

Dvere boli pre každý prípad stále otvorené...

Nasledovala brušná dutina, pri ktorej to bolo asi najhoršie, pretože v miestnosti bolo strašné teplo. Nakoniec otvoril lebku. Všetkých prekvapilo, ako dokonale bolo vidieť všetky časti tela, ktoré sme si dovtedy aj napriek učebniciach nevedeli dobre predstaviť.

Cestou domov sme každý po svojom spracovávali najnovšie zážitky a dojmy. Prevládali otázky typu: Aký bol ten muž? Kam mal namierený? Čo by robil, keby teraz žil? Vtedy sme si asi všetci uvedomili silu okamihu a všetci sme boli vďační za zdravie a život.

Keď som sa spolužiakov spýtala na to, čo bolo pre nich šokujúce a čo ich sklamalo, Romana zareagovala ako prvá. Šokujúce bolo, keď vybrali mozog a namiesto neho vložili do lebky plachtu, kožu vrátili na miesto a zašili. Pre Zuzku bol najšokujúcejší prvý dojem a pohľad do jeho tváre. A sklamalo ju to teplo, ktoré tam bolo. Asi trikrát musela odísť. A keď som sa spýtala, či by vedeli vykonávať toto povolanie, Martin zahľásil: „Vedel by som si predstaviť asistovať pri pitve, ale ako zamestnanie by som to nerobil. So živými ľuďmi je viac zábavy ☺.“

Je jasné, že pán doktor Rosík sa touto netradičnou, ale názornou „hodinou“ patológie postaral všetkým zúčastneným o nezabudnuteľný zážitok.

Monika Zemanovičová, II. ZA
ilustrácia: (lb)

UČITEĽOM SOM SA STAL KVÔLI HISTÓRII

Na našu školu zavítal nový profesor - Mgr. Pavol Ročkár. Áno, je to muž a svojou prítomnosťou zvýšil mužské zastúpenie v zborovni na 5 jedincov. Čo ho priviedlo na našu školu a ako sa cíti v takmer ženskom kolektíve? Aj toto nám prezradil v nasledujúcom rozhovore.

Na našej škole ste len chvíľu, aké sú vaše prvé dojmy a ako na vás reagujú žiaci?

Dojmy sú len tie najlepšie, odozva zo strany žiakov je z drvivej väčšiny pozitívna a myslím, že podmienky na škole sú vynikajúce.

Chceli ste byť vždy učiteľom alebo ste mali iné záujmy?

Od detstva som toho vyztrieďal veľa, chcel som byť kozmonaut, vojak, policajt, kamionista, ale je pravda, že aj učiteľ bolo jedno z tých mnohých povolanií, ktoré som plánoval.

Takže máte rád toto povolanie a ste rád, že ste sa rozhodli práve pre učiteľstvo?

Sú aj ťažšie chvíle, keď človek premýšľa aj nad tým, či sa rozhodol správne, ale potom sú zas chvíle, keď je rád, že má to povolanie, ktoré má. Číže, netvrdil by som, že som úplne na sto percent spokojný, ale som viac spokojný ako nespokojný.

Ako sa cítite v zborovni? Nevaďí vám výrazná prevaha žien?

Na to, že v zborovni prevláda ženské pohlavie, som zvyknutý, takže to nie je nič prekvapujúce v rámci nášho školstva a už som si na to zvykol. A ja som rád v ženskej spoločnosti. Hovorím to aj preto, lebo v škole, na ktorej som predtým pôsobil, väčšinu tvorili muži. Aj medzi žiakmi bola obrovská prevaha chlapcov, lebo som učil na technickej škole. Takže, teraz si to vychutnávam, že mám prevahu žien aj v zborovni, aj medzi žiakmi ☺

Zostaňte pri mužskej téme. Venujete sa nejakému športu?

Zo športu len víkendovo bicyklujem. A potom už len tak pasívne, niečo si pozriem alebo idem na zápas do dediny.

Učíte dejepis a občiansku, mali ste k nim blízko už na strednej alebo až po jej ukončení?

Učiteľom som sa stal kvôli histórii, lebo ma táto veda veľmi bavila. Už od mala som dobrodružných románov čítal aj historické. A keď som rozmýšľal, kde by som to mohol využiť, aby ma to aj uživilo, tak to učiteľstvo mi tak prirodzene na-

padlo. Povedal som si, že to bude dobrá kombinácia - budem mať aj koníček, aj povolanie.

Dejepis máte teda radšej ako občiansku?

Zo začiatku to tak bolo a teraz musím povedať, že keď som začal učiť občiansku ako ďalší predmet k dejepisu, čoraz viac ma táto oblasť zaujíma a baví - najmä filozofia. Kedysi by to bolo 70:30 v prospech dejepisu, a teraz je to narovnať.

Premýšľali ste nad tým, čím by ste boli, keby ste neboli učiteľom?

Pravdepodobne by som išiel na právnickú fakultu, policajnú alebo vojenskú, lebo aj otec pracuje v tejto oblasti. To ma tiež zaujímal, ale dejepis a história mali prednosť.

Ak by ste si mohli vybrať, v akom historickom období by ste žili? Alebo by ste išli do niečoho nepoznaného a uprednostnili život v budúcnosti?

Fascinuje ma antický Rím, ale tam neviem, či by som si vybral byť Cezarovým alebo Spartakovým po-

bočníkom. A v antickom Grécku by som chcel byť pri tom, keď sa stavala Akropola. Tiež by som bol rád v kontakte s Periklom a vtedajšími filozofmi. Do budúcnosti nie, myslím si, že dobre už bolo. Lebo pokiaľ ľudstvo neurobí niečo s tou mentalitou a myslením, tak nás nečaká dobrá budúcnosť.

Máte nejaký vzor?

Cézar bol dobrým spisovateľom a tá jeho všestrannosť ma fascinuje. Do všetkého „zabrdal“, okrem iného zreformoval i kalendár. No a Spartakus pre ušľachtilosť jeho myšlienky. Povedal by som, že to bol jediný oprávnený bojovník – jediný, kto mal vážny dôvod na to, aby pozdvihol zbraň za slobodu. Môže byť niečo ušľachtilejšie ako bojovať proti otroctvu? A zo spisovateľov najviac antickí spisovatelia – Herodotos, Xenofón, Suetónius a vynikajúci poľský autor Henrich

Sienkiewicz.

Prekvapili vás niečím naši študenti?

Prekvapili ma tým, že oproti iným školám, kde som pôsobil, sú slušne vychovaní a väčšina berie svoje študentské povinnosti poctivo. Pracujú a plnia príkazy a to nie je na každej škole bežné - veľakrát to človek musí vynucovať. Prekvapila ma akási študentská vyspelosť na tejto škole. Väčšina z nich to má v sebe.

Nejaký odkaz pre študentov?

Nech zostanú takí, akí sú alebo nech sa ešte viac posúvajú. No myslím, že s tým posúvaním je to veľmi optimistické, pretože kvalita je tu veľmi veľká, skôr asi ide o to, aby sa udržala.

Ďakujeme pánovi profesorovi Ročkárovi za rozhovor a prajeme mu veľa úspechov na našej škole.

Fidorka

VIZITKA:

Odkiaľ pochádzate? Som rodený Trenčan, ale potom som sa presťahoval do Handlovej na 8 rokov a následne do Bánoviec nad Bebravou.

Obľúbená kniha? Dracula od Brama Stokera. Prečítal som ju asi za 8 hodín a bol to môj najväčší literárny zážitok.

Obľúbená hudba? Mám rád všetky žánre, aj na dychovku som si zvykol, čo bola jediná hudba, ktorú som doteraz veľmi „nemusel“. Ale zatiaľ som neprišiel na chuť jazzu.

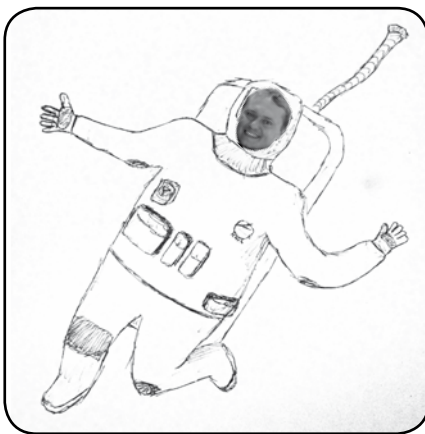
Motto alebo výrok, ktorým sa riadite. Najbližší mi je výrok Alexandra Dubčeka: „Verím v dobro človeka.“ Podľa mňa v každom z nás je tá dobrá stránka, len ju treba buď objaviť, alebo udržiavať pri živote

Vyzeráte, že každý deň máte dobrú náladu. Aký je váš recept?

Aj ja mávam zlú náladu, len to nedávam najavo. Snažím sa brať život z tej lepšej stránky - to znamená, že keby som sa mal radovať iba zo zábavy, ničnerobenia alebo z radostných chvíľ, tak by toho bolo málo. V živote človeka je takýchto chvíľ nedostatok, takže ja sa snažím radovať a brať pozitívne všetko – povinnosti i prácu. Aj tam hľadám to pozitívne a radostné. Keď sa človek naučí mať rád i toto, tak sa mu tie možnosti otvoria a život je pekný.

Aký ste boli žiak na strednej škole vy? Skončil som Gymnázium Ľudovíta Štúra. Bol som mierne nadpriemerný študent, ale „vylomeniny“ som robil tak, ako každý - aj na základnej, aj na strednej. Na vysokej a posledné dva roky na strednej už nie.

Aký máte názor na tetovanie? Pokiaľ je to esteticky pekné a nie je toho veľa, môže byť, ale nemám rád, keď to niektorí preháňajú. Pre mňa to stráca význam. Ja nemám tetovanie, ani zatiaľ o ňom neuvažujem, ale raz, ktovie...

NAJLEPŠÍ

V POSKYTOVANÍ PRVEJ POMOCI

To, že sa naša škola pravidelne zúčastňuje mnohých súťaží, je všeobecne známe. Jednou z nich je aj celoslovenská súťaž s medzinárodnou účasťou v poskytovaní prvej pomoci. Organizovala ju SZŠ Dunajská Streda spolu s Asociáciou SZŠ a rozdelená bola do niekoľkých kôl. 15. - 16. apríla sa konalo finále, počas ktorého súťažný tím z našej školy všetkých presvedčil, že je najlepší. Družstvo z II. ZA v zložení Marek Pietka, Miroslav Salva a Martin Zemanovič sa umiestnilo na 1. mieste. Víťazom sme položili zopár otázok.

Chlapci, spomeniete si, čo bolo pre vás na súťaži najťažšie?

Marek: Pre mňa úplne prvá úloha, ktorou bolo hromadné nešťastie. Lebo som vôbec nevedel, čo mám od toho očakávať. A mali sme na nej dostať najväčší počet bodov zo všetkých úloh.

Martin: Dostatočne sa koncentrovať a plne sa venovať svojej práci.

Mirko: Rozhodne ten stres. Pretože to bolo prvýkrát, čo som niečo také zažil.

Bol si už niekedy na takejto súťaži?

Mirko: Nie, toto bola moja premiéra.

Martin: Nie, bola to prvá súťaž
Marek: Nie

Poskytol si už niekomu v živote prvú pomoc?

Martin: Možno aj áno, ale neevidujem si také veci, takže si nespomeniem ☺

Marek: Našťastie v reálnej situácii ešte nie.

Mirko: Ešte nie.

Myslíš si, že ľudia na Slovensku vedia poskytovať prvú pomoc?

Marek: Podľa prieskumu si 78%

ľudí myslí, že vie poskytnúť prvú pomoc. Ale ukázalo sa, že v praxi ju vie poskytnúť iba 5 až 10%. Mali by ju vedieť, pretože až 75% úrazov sa stane v prítomnosti inej osoby, ktorá dotyčnému môže pomôcť. Za neposkytnutie prvej pomoci dokonca hrozí trest až 2 roky. Najlepším štátom v poskytovaní prvej pomoci sú Nóri, až 95% ľudí z tejto skupiny absolvovalo kurz PP.

Martin: Myslím, že ½ ľudí nevie ani ako postupovať.

Mirko: Možno si to veľa ľudí myslí, ale pochybujem, že by to všetci vedeli.

Čo ťa viedlo k rozhodnutiu ísť na zdravotku?

Mirko: Myslel som, že skratka SZŠ znamená stredná záhradnícka škola ☺

Marek: Na ZŠ ma veľmi bavili prírodovedné predmety (prírodopis) a stále som sa pozeral na reláciu 112, ktorá vtedy bežala v TV.

Martin: Možnosť mať v budúcnosti nestereotypné zamestnanie.

Fidorka

foto: <http://www.aszssr.sk/>

Prvý deň bolo úlohou súťažiacich poskytnúť prvú pomoc pri HROMADNÝCH NEŠTASTIACH.

Druhý deň súťažiaci absolvovali písomný test.

Na piatich stanovištiach s rôznymi situáciami úrazov a náhlych príhod súťažné tímy ukázali nadobudnuté zručnosti z prvej pomoci.

Vítané družstvo (zľava) Marek Pietka, Martin Zemanovič, Miroslav Salva a Mgr. Katarína Moravíková v plnej paráde ;)

„Chlapci vložili do súťažných úloh svoje srdiečko bijúce pre profesiu zdravotníckeho záchranára, obrovskú dávku kreativity a spojili sa v jeden úžasne fungujúci a skvele zladený tím. Pracovať s takými žiakmi je pre každého učiteľa česť.“

Meno: Marek Pietka

Trieda: II. ZA

Obľúbený predmet: Skoro všetky odborné predmety, nemám rád všeobecnozoddelávacie a hlavne jazyky.

Skúsenosti so súťažením: Doteraz som nebol na žiadnej, ktorá by mala podobný charakter.

Najťažšie na poskytovaní prvej pomoci je: Pre mňa boli najťažšie chvíle pred modelovými úlohami, keď sme boli v strese a museli sme sa sústrediť a rýchlo si uvedomiť, čo máme robiť.

Moja charakteristická črta: Tejto otázke by som sa najradšej vyhol, pretože sa nerád charakterizujem. Najlepšie ma poznajú moji známi, takže sa treba opýtať ich. ☺

Životné ciele: Chcel by som sa ďalej venovať prvej pomoci, a preto určite chcem byť záchranárom. Ak by to nevyšlo, rád by som zostal pracovať v zdravotníctve, ale človek nikdy nevie...

Odkiaľ pochádzam: malá dedinka pri Dubnici

Obľúbené miesto: Všade tam, kde sú dobrí ľudia a priatelia.

Môj voľný čas: Ak sa dá, rád ho trávim s priateľmi, v záhrade, v prírode. Baví ma bicyklovanie, plávanie...

Meno: Mirko Salva

Trieda: II. ZA

Obľúbený predmet: Asi prax, to je najzaujímavejšie.

Skúsenosti so súťažením: Toto bola moja prvá súťaž z prvej pomoci.

Najťažšie na poskytovaní prvej pomoci je: stres a to očakávanie pred tým, než začnete zachraňovať.

Moja charakteristická črta: spoľahlivý, vtipný

Životné ciele: Dokázať niečo, čo si ľudia budú pamätať.

Odkiaľ pochádzam: Neporadza

Obľúbené miesto: Všade, kde je dobrá partia.

Môj voľný čas: spánok, dievčatá, šport a kamaráti

Obľúbený film: Saw, Hobbit, Pán prsteňov

Stav: nezadaný s výhodami

Obľúbená farba: modrá

Meno: Martin Zemanovič

Trieda: II. ZA

Obľúbený predmet: Asi odborné predmety, ale aj prestávky sú fajn.

Skúsenosti so súťažením: Na súťaži v Dunajskej Strede sme boli úplne bez skúsenosti a bez predstavy o tom, ako to celé prebieha. Neočakávane sme sa umiestili na 1. mieste (určite sme boli porote sympatický ☺) **Najťažšie na poskytovaní prvej pomoci je:** Určite v prvom rade rýchlo reagovať, zvládnuť ten tlak, ktorý na zachraňujúceho dolieha pri každom zásahu. Správna diagnostika a postup sú vtedy najdôležitejšie, pretože bez toho môže ranený prísť o život v priebehu pár sekúnd. Na to nás veľmi dobre pripravujú naši vyučujúci, za čo sme im veľmi vďační.

Moja charakteristická črta: Fú, to sa ťažko hovorí. Som dosť náladový. Avšak, myslím si, že som dobrák a rád si vypočujem druhých a poradím svojim názorom.

Životné ciele: Chcem byť záchranár, príliš však neplánujem, lebo veci sa vždy vyvinú inak.

Odkiaľ pochádzam: Ze Súče (Hornej)

Obľúbené miesto: posteľ v mojej izbe

Môj voľný čas: s kamarátmi (niekde vonku), pozeranie filmov, so susedom v garáži pri motorkách a pod.

Obľúbená hudba: metal, rock, trance, tanečná

Film: Pearl Harbor, Slzy slnka

Farba: červená a čierna

Na každého štvrtáka raz príde – očakávaná i obávaná. Taká je maturita. Stážková slávnosť je len klamným zábleskom radostí štvrtáckeho života. Ani sa nenazdáte, mesiac za mesiacom ubieha a vy odrazu zistíte, že času je akosi málo a vedomostí tiež. Ako si s touto skutočnosťou poradili naši tohtoroční maturanti? V čase ich najväčšieho stresu sme sa nebáli osloviť ich a zistili sme, čo nás všetkých vlastne čaká.

POCITY MATURANTOV

Z akého predmetu práve idete maturovať?

Veronika, IV. ZAM: Zo slovenčiny.

Michal, IV. ZAM: Slovenčina.

MARTIN, IV. FL: Slovenský jazyk a literatúra.

ERIK, IV. ZL: Z anglického jazyka.

Ktorú otázku by ste si nechceli vytiahnuť a ktorá je naj?

Veronika, IV. ZAM: Absolútne netuším.

Michal, IV. ZAM: Nerád by som si vytiahol tú, čo neviem a rád tú, čo viem – 1. až 5. sú fajn.

MARTIN, IV. FL: Najľahšia (ktorú som sa učil) – starovek. Z drámy po roku 1945 by som nadšený nebol, neostal mi na ňu čas. ☺

ERIK, IV. ZL: Nechcem si vytiahnuť Communication and languages, najľahšia je téma Sports.

Stihli ste sa počas akademického týždňa dobre pripraviť?

Veronika, IV. ZAM: Nestihla.

Michal, IV. ZAM: Nie, až na angličtinu.

MARTIN, IV. FL: Myslím, že by to stačiť mohlo, pozrel som aj pár filmov.

ERIK, IV. ZL: Všetko sa stihnúť nedá, maximálne si zopakovať pár tém a naučiť sa témy, ktoré neviem.

Čoho sa najviac obávate?

Veronika, IV. ZAM: Toho, že nezmaturujem.

Michal, IV. ZAM: Že nezmaturujem.

MARTIN, IV. FL: Dva predmety už mám za sebou. Takže sa obávam už len slovenčiny.

ERIK, IV. ZL: Všetkého.

Ktorý predmet sa vám učil najlepšie a ktorý najhoršie?

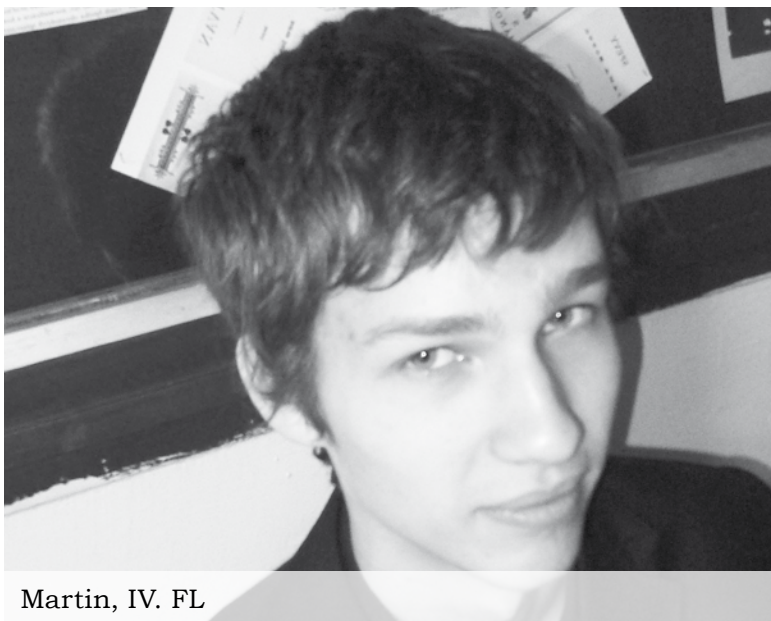
Veronika, IV. ZAM: Najlepšie angličtina, najhoršie odborné a slovenčina niekde medzi.

Michal, IV. ZAM: Najlepšie angličtina, najhoršie slovenčina.

MARTIN, IV. FL: Najlepšie angličtina, pretože som sa ju nemusel učiť (pozdravujem skvelé-

BARBORA A MICHAL, IV. ZAM

Martin, IV. FL

Erik, IV. ZL

ho p.p. Kusendu!) Najhoršie chémiá, lebo som ju zanedbával 4 roky. To šlo horšie.

ERIK, IV. ZL: Najľahšie sa mi učila angličtina.

Ako hodnotíte 4 roky prežité v tejto škole?

Veronika, IV. ZAM: Svoje štúdium by som prehodnotila.

Michal, IV. ZAM: Pozitívne, svoje rozhodnutie neľutujem.

MARTIN, IV. FL: Mohlo byť aj horšie ☹

ERIK, IV. ZL: Neviem.

Čo plánujete po maturite? Máte už plány na leto?

Veronika, IV. ZAM: Chcem ísť pracovať do zahraničia a potom asi vysoká.

Michal, IV. ZAM: Vysoká škola a nejaká brigáda.

MARTIN, IV. FL: Zamestnanie v lekárni a užiť si leto.

ERIK, IV. ZL: Pôjdem študovať na VŠ, leto si budem užívať, ako sa len bude dať.

Čo by ste odkázali budúcim maturantom?

Veronika, IV. ZAM: Učte sa čo najskôr!

Michal, IV. ZAM: Hlavne klídek.

MARTIN, IV. FL: Začnite sa učiť, čím skôr, tým lepšie.

ERIK, IV. ZL: Maturita – formalita, pre ľudí, ktorí sa pravidelne učia.

Triedy sa počas maturitného týždňa menia na nepoznanie.

Slávka Melicheriková, IV. FL

Z DENNÍKA MATURANTA

Štyri roky ubehli ako voda. V triede, tvorenej spočiatku úplne cudzími ľuďmi sa vytvorili priateľstvá. Niektoré sa časom rozpadli len z dôvodu, že nie každý je taký, ako vyzerá. V každej triede sa nájde zopár spolužiakov, ktorí sa nechcú prispôbiť. Sú to tí, čo zjedli všetku múdrosť sveta a nik im nemôže hovoriť, čo majú a čo nemajú robiť. Spolužiaci nerobiaci kompromisy a hľadajú si iba to svoje. Zbytočné zvady kvôli výletom, podujatiam či rôznym divadlám. Lebo „on tam bol a už tam nepôjde, keď už všetko videl!“ Čo na tom, že ten zážitok bude mať so spolužiakmi, s ktorými sa často stretáva len v škole. Nikdy potom už takú možnosť mať nebude. Niektorí to však pochopiť nevedia. Vždy som rozmýšľala, či je pre kolektív dobré delenie na skupiny počas cvičení. Všetko sa to odzrkadlí na hodinách, keď sú všetci spolu. Rozdebatované skupinky a neskôr sa prekrikujúce tak, aby ich bolo počuť až na chodbu. Za štyri roky niektorí nepochopili, že čím tichšie budeme v triede, tým budeme nenápadnejší. Hlavne, že sa kričí ostošesť, aby aj pani riaditeľka vedela, že v IV. ZL je prítomných viac žiakov ako obvykle. Krásna stužková, kopec učenia, flákanie

vyučovania. Nezabudnuteľné zháňanie ospravedlnení na poslednú chvíľu. Študenti sú vynaliezaví, hlavne aby sa nemuselo ísť do školy. Nieto ešte na nejakú písomku, na ktorej sa nedá opísať z ľaháku či nenápadného zošita vopchaného v lavici. Čím viac sa blíži posledné zatvorenie dverí a posledný pohľad na školu, tým viac si uvedomujem, že ďalšia etapa môjho života prešla. Sem-tam sa zamýšľam, čo všetko mi dala „zdravotka.“ Okrem zdokonaľovania sa v oblasti zdravotníctva, cudzích jazykov a všetkých možných iných predmetov, som tu strávila mnoho času. Čas dospievania, keď som si začala uvedomovať, ako blízko je čas osamostatnenia, vlastných rozhodnutí i pádov. Stretla som tu skvelé spolužiačky, s ktorými som bývala na internáte, ale aj tie, s ktorými som sa stretávala mimo školy. Posedenia na káve, ale aj rôzne oslavy, diskotéky či kiná nás zblížili. Aj na občasné sklamanie sa zabudlo. Vtipné momenty, výbuchy smiechu po výroku nejakého profesora, ale aj „brepty“ odpovedajúcich spolužiakov mám niekde v hlave zapísané. A pri spomienke na ne ma vždy rozosmejú.

Peťa Mičeková IV. ZL

foto: archív školy

BEZDOMOVEC!

FUUUJ, TEN SMRDÍ..

Asi toto si pomyslí väčšina ľudí prechádzajúcich okolo takého človeka. No ja a moji priatelia práve týmto ľuďom venujeme svoju pozornosť a čas. Raz do týždňa sa s nimi stretávame i tu v Trenčíne. Pravidelne k nim prichádzame a snažíme sa ponúknuť „seba“, svoj úsmev, prijatie. Ich chudoba často nespočívá v nedostatku financií, ale v samote či strate chuti do života. To sa snažíme zmeniť.

Obložený chlebič a kávička, to sú veci, ktorými každý týždeň pohostíme našich kamarátov. Avšak hotovým „zlatom“, ktoré im môžeme dať, je naše priateľstvo. Ich vďačnosť nám však dáva oveľa viac. Prečo? Jednoducho veríme, že i táto časť spoločnosti potrebuje zmenu. „Môžu si za to sami.“ To je reakcia väčšiny ľudí. A často majú pravdu. Vo väčšine prípadov to tak naozaj je (obzvlášť, keď ich vidíte, ako v rukách držia svoje „čučko“). To však nemení nič na skutočnosti, že aj tam sa nájdú ľudia, ktorí za to, ako sa majú, nemôžu a potrebujú novú motiváciu na návrat do „spoločnosti“. Ľudia sú to rôzni. Tu v Trenčíne môžete natrafiť na bývalého boxera, vysokoškolsky vzdelanú pani inžinierku, no tiež trestanca z Ilavy. Všetci majú spoločnú jednu vec - sú bez domova. Naše prvé stretnutie

bolo naozaj dobrodružné. S kamarátom Samom sme vyrazili do ulíc a niekoľko hodín sa nám nedarilo nájsť žiadneho budúceho kamaráta. Rozhodol som sa ísť na istotu a vyrazili sme pod most. Bol však večer a my sme netušili, že títo bezdomovci majú psa. Odhodlaní zachrániť životy, vstúpili sme do kríkov. Naše očakávania zmizli rovnakou rýchlosťou, akou sme utekali pred štekotajúcim psom. Zašli sme teda do parku. Tam si našli ľudia bez domova nás, keďže potrebovali nejaké peniažky. „A nedali by ste si s nami koláčik a kávičku?“ otočili sme ich žiadosť. Po pár minútach sme sa rozprávali ako starí známi. Ten pocit bol skvelý. Inšpiráciou pre vykonávanie tejto dobrovoľníckej činnosti nám bola komunita Sant'Egidio a Maltézski rytieri. I kvôli nim sme tieto Vianoce mohli zorga-

nizovať vianočnú večeru. Spolu sme si sadli asi s 50 bezdomovcami z Trenčína k sviatočnému stolu, zjedli kapustnicu, koláče a spolu strávili predvianočný čas. Ak by mal niekto záujem o takúto dobrovoľnícku pomoc, stačí dať vedieť nám - autorom článku. Sme skupina mladých, zábavných ľudí z Trenčína a okolia. No väčšinou je oveľa väčšia zábava práve s priateľmi „z ulice“. A ešte jedna vec: „Prv než posúdite svojho blížneho, pomyslite si, že ste na jeho mieste a on na vašom. Uistujem vás, že budete súdiť správne a dobre.“ (sv. František Saleský)

Marek Čulaga III. ZL

Ondrej Moravčík I.FL

foto: Marek Čulaga

„MILUJEM DIVADLO. TOŤ VŠE.“

Sme banda mladých a bláznivých ľudí. Divadlo je pre nás obrovsky zážitok a každé prestavenie je niečím jedinečné a všetci si ho naplno užívame. Spomínam si na každé svoje vystúpenie, každý vtipný moment a každú bláznivú improvizáciu mňa i ostatných.

Touto výstižnou vetou nám svoju naj záľubu predstavila žiačka III. ZA Hana Belesová. Musíme povedať, že okrem divadla sa Hanka venuje aj kresleniu a jej ilustrácie sa už párkrát objavili aj v Cellule. Čom nám ešte prezradila?

Dyvallo spod šikmej veže je mojim koníčkom už skoro tri roky. S bandou kamarátov nás už nebavilo sedieť doma pred telkou, a tak sme sa rozhodli robiť niečo netradičné, čo naši rovesníci bežne nerobia. Začali sme hrať divadlo. Po mesiacoch skúšania a trápenia sa postupne začalo rysovať finálne prestavenie. Počas zdĺhavého nacvičovania, sme sa museli popasovať s mnohými prekážkami a v hre bolo treba vychytať ešte veľa múch. Každý z hercov vrátane mňa, mal svoju dôležitú úlohu a museli sme obetovať veľa svojho voľného času. Väčšina z nás stála na javisku po prvý raz. Skúšky sa nezaobišli bez vtipných momentov a trapasov každého z nás. No najviac zábavy sme zažili počas prestavenia pred divákmi.

foto: z archívu Hanky Belesovej

Hana Belesová, III. ZA

Divadlo pôsobí vo Vrbovom, členovia sú aj z okolitých dedín. Súbor sa volá Dyvallo spod šikmej veže Vrbové. Hry hráme na divadelných prehliadkach, hudobných festivaloch, na hradoch, jarmokoch. Naše divadlo sa skladá z 21 členov, z toho sú dvaja osvetľovači, zvukár, „vybavovač“ všetkých dôležitých vecí, my herci a režisér.

V akom predstavení môžete Hanku vidieť?

Naša hra sa volá Sprisahanie a je o kráľovi Móricovi Beňovskom. Ja hrám vyhnanca, ktorý je odsúdený na život v otroctve. Moja postava je stále nespokojná a drzá, nič sa jej nepáči, no keď ide do boja, vie sa podriaďiť.

Slová odborníka: MUDr. Andrej Rosík (externý vyučujúci na SZŠ TN)

Francúzska štúdia /vedená Gilles-Ericom Seralinim z Univerzity v Caen/ sledovala účinky geneticky modifikovanej kukurice a herbicídu Roundup na pokusné zvieratá - potkany. Bola to prvá rozsiahla štúdia venujúca sa vzťahu geneticky modifikovaných potravín a onkologických ochorení.

U potkanov kŕmených geneticky modifikovanou kukuricou boli pozorované mnohopočetné nádory, hlavne nádory mliečnej žľazy. Tumory dosahovali tak obrovské rozmery, že zvieratám znemožňovali dýchanie, spôsobovali aj útlak tráviaceho systému. Ďalej sa zistilo závažné poškodenie orgánov, najmä pečene a obličiek. U samcov už v priebehu 4 mesiacov, u samic 7 mesiacov. Ďalšie účinky boli pozorované na srdci, nadobličkách, slezine a hematopoetickom systéme. 50% samcov a 70% samic kŕmených modifikovanou kukuricou zomrelo predčasne, v porovnaní s 30% a 20% v kontrolnej skupine. Táto štúdia je niektorými vedcami vyzdvihovaná, inými zavrhaná. Niektoré krajiny spálili polia s geneticky modifikovanou kukuricou a zakázali jej dovoz.

JEDÁLNY LÍSTOK ZOSTAVUJÚ GENETICI

V súčasnej dobe, keď sa zdravý životný štýl stáva akýmsi trendom, ľudia venujú čoraz väčšiu pozornosť nielen pravidelnému pohybu, ale i výberu kvalitných potravín. V snahe udržať sa fit hádzajú do nákupných vozíkov samé „bio“, „nízkotučné“, „obohatené o vitamíny“ a pod. Čoraz častejšie sa skloňuje aj pojem genetickej modifikovanej potraviny - GMP. Čo o nich vlastne vieme? Ako vznikajú a čo predstavujú pre naše zdravie?

Keď človek mení, čo príroda mieni

Čo je genetika, to by sme minimálne my zdravotáci mali vedieť. Modifikácia je, inými slovami, úprava, pozmenenie. Ide teda o potraviny, ktorých vznik je podmienený zásahom človeka do genetickej informácie danej potraviny. To pozmení jej štruktúru a výrazne zlepši jej kvalitu a rýchlosť dozrievania. Pôvodný úmysel tohto „výmyslu“ nebol zlý. V oblastiach ako Afrika či Ázia žije veľa ľudí na pokraji biedy, chudoby a hladu. Pestovanie geneticky modifikovaných potravín by im v tomto probléme asi aj mohlo pomôcť. Ale môžeme s istotou povedať, že toto bol ten pravý úmysel? Nebola to len

nejaká skrytá zámienka? Dnes je zrejme, že záujmy boli skôr podnikateľské. Pestovaním takýchto potravín totiž vznikajú nízke náklady a väčší zisk.

Sme v ohrození?

A ako je to s predajom u nás? Na Slovensku majú tieto potravinové zelenú. Zčať by sa mali u nás pestovať i takéto zemiaky, hoci ekologovia sú zásadne proti tomu. Dopyt po geneticky modifikovaných potravinách je veľký, pretože sú odolné voči škodcom. V predajniach lákajú tiež svojim bezchybným vzhľadom a neprimeranou veľkosťou.

Pozor na skryté nástrahy

Veľa článkov, médií i lekárov však varuje pred ich škodlivosťou. Načo

sú nám takéto potraviny? Prečo si ľudia radšej nevypestujú niečo zdravé, svoje, jednoducho jedlo, o ktorom vedia, že neobsahuje nič škodlivé? Namiesto toho sa radšej kŕmia rakovinotvorným „zeleným“ jedlom. Ako dokazujú vedecké štúdie, nie je nič horšie, ako dávať do seba toto „svinstvo“.

Najrozšírenejšou spomedzi takéhoto druhu potravín je kukurica. Že ju bežne nejedávate a nič vám nehrozí? Nezapúdajte však, že kukurica je potrava pre zvieratá, ktorých mäso sa dostáva do predajní a následne aj na naše taniere.

Autor: MUDr. Andrej Rosík

Úprava: jm

foto: <http://blog.organicshop.sk>

V ZNAMENÍ

Čo je vlastne alergia a prečo vzniká? Dá sa jej predísť? Dá sa jej úplne zbaviť? To sú otázky, ktoré zaujímajú mnohých, ktorí sa s jej neprijemnými prejavmi vo svojom živote už stretli. Alergia je prehnaná reakcia imunitného systému na látku, ktorá je telu cudzia a ktorá vyvolala túto reakciu. Medzi klasické alergické choroby patria senná nádcha, ktorá je vlastne reakciou na peľ poletujúce v ovzduší. Ďalej celoročná nádcha, napríklad na roztoče, astma, atopický ekzém, žihľavka, ťažké reakcie na bodnutia hmyzom, penicilín, ale i rôzne druhy potravín. Je všeobecne známe, že alergikov je medzi nami čoraz viac. Podľa výskumov je jednou z príčin i to, ako doslova „rozmaznávame“ náš organizmus a znižujeme si tým imunitu. Zrejme na tom niečo bude,

Opäť prišlo to obdobie, ktoré veľa ľudí prežíva s ťažkosťami. Opuchnuté, krvavé či slzavé oči. Nos červený od papierových vreckoviek a nekonečné kýchanie. Aj tieto príznaky charakterizujú problém zvaný alergia, presnejšie jeden z jej najrozšírenejších variantov. A hoci nič z tohto nie je príjemné, je dobré vedieť, že dobre liečený alergik má rovnakú šancu žiť spokojne ako zdravý človek.

AALERGIE

veď kedysi nám nerobilo problém hrať sa vonku zababraní od hlíny a zjesť hoci aj keksík, ktorý nám padol na zem. S neumytými rukami! Žiadne vlhčené utierky neexistovali. A tu sme. Dnešné deti sú niekedy až príliš úzkostlivo chránené, čo sa prejavuje aj tým, že sú častejšie choré a náchylnejšie na vznik alergických reakcií. Ako sa teda pred alergiami môžeme chrániť? Všetko závisí od typu alergie. Keďže veľa alergénov sa šíri najmä vzduchom, je dobré udržiavať naše domácnosti v čistote, vysávať podlahy i posteľ, často vetrať. Tí majetnejší si môžu zadovážiť prachové filtre, prípadne respirátory. Pri atopických ekzémoch je nutné si chrániť pokožku odevom. Ako zistíme či a na čo sme alergickí? Odpoveď je celkom jednoduchá. V prvom rade si treba

pozorne všimnúť svoj organizmus. Pokiaľ si všimnete, že vám z ničoho nič slzia oči, tečie z nosa, prípadne sa na vašej pokožke objavujú rôzne fľaky, vyrážky či iné prejavy, je načase navštíviť lekára. Na alergiológiu vám veľmi rýchlo zistia, v čom spočívajú vaše problémy. Netreba sa ničoho báť. Najčastejšie ide o kožné testy, pri ktorých vám na ruku nakvapkajú rôzne látky, pokožku podráždia (malilinkou ☺) ihlou a o pár minút vám podľa reakcie vašej kože povedia, na čo si dať pozor. Takže pokiaľ máte pocit, že trpíte nejakou so spomínaných foriem alergie, neváhajte a utekajte k lekárovi. Včasnou liečbou totiž môžete mnohým problémom predísť.

Silvia Bieliková, III. ZA

foto: Hana Belesová, III. ZA

USMIEVAJ SA!

ZVÝŠÍŠ CENU SVOJEJ TVÁRE

Vedeli ste o tom, že smiech je sprievodnou reakciou na emóciu, ktorá sa odohráva v našom vnútri? Je to prejav radosti, ktorý sa prejavuje stiahnutím tvárových svalov a charakteristickým zvukom.

Smiech nás oslobodzuje od tlaku. Pri pravom smiechu zúžime očné viečka a ústne kútiky vytiahneme nahor. Pri predstieranom smiechu zostávajú ústne kútiky v strednej línii pier a nezmenšíme oči, ale naopak, roztvoríme ich. Zaujímavé je, že najviac sa smežeme na samohlásky:

Smiech na A: Je to najotvore-

nejší, najsrdečnejší a najčestnejší smiech. Prítom najviac otvárame ústa.

Smiech na E: Tento smiech znie ľahko alebo dosť výsmešne a môže byť výrazom drzej domýšľavosti

Smiech na I: Môžeme ho tiež nazvať chichotanie. Kto sa smeje do seba, smeje sa zvyčajne na I.

Smiech na O: Vyjadruje údiv, ale nie protest, a je výrazom aj pri slovíčkach „hoho“ a „oho“

Mimochodom, vedeli ste, že existuje Svetový deň úsmevu (4. október) a Svetový deň smiechu (6. máj)? Smiech je lacnejší ako elektrina a dodáva viac svetla. A preto ho nosme so sebou ..

text a foto: Fidorka

DRUHÁCI V NEMOCNICI

Čo by to bolo za zdravotníkov, ktorí by si v rámci štúdia na našej škole dôkladne neprezreli svoje (možno) budúce pracovisko a nepripravili sa tak na rôzne nástrahy číhajúce za múrmi útulných priestorov našej zdravotky? Žiaci z II. ZA sa 13.5.2014 vybrali na exkurziu do Fakultnej nemocnice v Trenčíne, aby zistili, ako vyzerá práca zdravotného asistenta v praxi.

13. mája sme si povedali, že už máme dosť sedenia v laviciach, chceli sme si naše odborné vyučoko trochu spestriť. Našťastie, naše skvelé pani profesorky ZOA-čka Mgr. Rybánska, Kasalová a Moravíková neboli proti, a tak sme sa vybrali do Fakultnej nemocnice v Trenčíne. Keďže ako veľkí tretiaci tam nastúpime na prax, nebolo

na škodu si to ísť vopred „otukať“. Veď ako by to bolo, nepoznať budúce pracovisko? Nahodili sme sa do plášťov a obzreli si interné aj geriatrické oddelenie. Samozrejme, zdokumentovali sme všetko, čo sa dalo. Nakoniec bola naplánovaná prehliadka rehabilitačného oddelenia, kde sme sa dozvedeli veľa nových, užitočných informácií o

rôznych terapiách a postupoch, napríklad i to, ako dostať telo po úraze späť do formy. Videli sme všetky prístroje a liečebné metódy - liečbu parafínom, telocvičňu a liečbu teplom. Táto „mini exkurzia“ určite každému niečo dala. Veď už sa všetci nevieme dočkať praxe.

M. Zemanovičová, foto: II. ZA

PRED BRÁNOU DOKONALOSTI

Hľadím na teba, človek.

Opretá laktami o okraj posteľe vnímam každý pohyb tvojej tváre. Sledujem, ako sa ti hrud' ťažko dvíha a následne klesá. Každý nádych ťa stojí veľa energie. Tá sa teraz mňa bez toho, aby sa obnovovala.

Odchádzaš. Telo ti zvierajú ťažký boj. Ono sa vždy pokúša vyhrať. Aj v tejto chvíli. Srdce bije šialene rýchlo. Vidím, ako krv prudko naráža o stenu tvojej chemoterapiami oslabenej cievy. Tvárou ti sem-tam prebehne zášklb, zatiaľ čo ruky bezvládne ležia.

Bojuješ. Až mrazivo blízko cítim tvoju dušu. Naoko pokojným telom lomcuje víchrica, ktorá vyvracia každý slabo zakorenený strom tvojich istôt. Vnímam tvoj obrovský strach vykročiť z tohto sveta.

Hľadím na teba, takého slabého, malého a úplne obnaženého od všetkého toho, do čoho si sa vedome i nevedome počas života skrýval.

Hľadím na teba a ... napriek tomu všetkému, napriek všetkým faktom, ktoré mi doteraz sedeli na popise dokonalej slabosti človeka, vnímam tvoju neuveriteľnú silu. Silu, ktorá „sa dokonale prejavuje v slabosti.“

Priznám sa, nikdy som nerozmýšľala nad týmito slovami. Až teraz. Pri pohľade na teba... Asi naozaj až tu, keď je človek len krôčik k Dokonalosti, je možné cítiť veľkosť človeka. To, čo ho robí takým milým a sympatickým Bohu. To, kvôli čomu On sám prišiel a zomrel.

Hlava mi pomaly klesá do dlaní. Bože, som tak blízko! Na dosah k Dokonalosti... Dľaňou sa dotýkam teba, človek, a vnímam veľkosť Boha. Tú neohraničenú veľkosť, tú obrovskú moc, ale i milosrdnú lásku.

Som tu, darom vtiahnutá do poslednej, dôležitej časti tvojho života. Som tu, aby si nebol sám. Aby si to cítil. Vedel. Vnímam, že to, čo

ma núti sedieť pri tebe, si práve ty. Pretože moja láska k tebe je odpovedou. Pretože som tebou bohatá.

Ty, človek, si pre mňa Svedok. Ty, chorý, slabý, krehký.

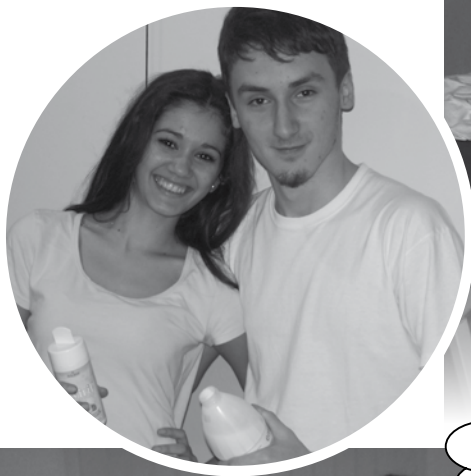
Ty, človek, si pre mňa stelesnením sily. Tej naozajstnej sily a pravej veľkosti - Boha.

A ja môžem, plná bezmocnosti, bolesti, ale i veľkej vďačnosti z tvojho bohatstva, ktoré mi bolo veľkoryso darované, povedať spolu s básnikom: „Každý deň stretnúť človeka. To stačí.“

Anna Šumichrastová

(pozn. red. Toto zamyslenie vzniklo počas Ankinkej praxe v Hospici - po jej prvom „stretnutí so smrťou“. Ako sama tvrdí, išlo o veľmi silný zážitok, ktorý ju „donútil“ vziať pero do rúk a písať...)

Masážna emulzia v rukách Lukáša nás neprekvapuje, ale čo ten detský zásyp, Diana?

Niečo mi tu nesedí.
Ale čo to bude?!?!

Jakub je pripravený relaxovať. Dnes mu spolužiaci doprajú celkovú masáž tela. Lukáš si vezme na starosť nohy a precítene ich vymasíruje. Veď Jakub si musí poriadne oddýchnuť. Tá hodina angličtiny mu ráno dala zabráť. Na chrbát sa „pozrie“ Diana.

V KRÁĽOVSTVE RELAXU

Dnes v réžii Diany a Lukáša zo IV. MAS ©

Niet nad odborné cviká
v „masérni“ a Dianine
šikovné ručičky. No
nemiluj utorky!

foto: IV. MAS

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENSKÝ

NA NÁVŠTEVE V ZOO

VOX POPULI

Dnes sme si posvietili na našu knihovničku Alenu Surovčíkovú. Čo ju trápi a čo ju dokáže pri práci pobaviť?

Vždy sa pobavím na tom, keď prídu žiaci do knižnice kvôli počítaču a internetu a presvedčajú ma, že to na ich nohách sú skutočne prezuvky. Poriadne nahnevať ma dokáže fakt, že žiaci strácajú učebnice a za kopírovacie služby platia tými najmenšími mincami. A ja počítam, počítam, počítam a zamieňam, zamieňam, zamieňam... Nekonečný príbeh.

PO-MEDZI

*Po-medzi kvapky čakám rosu.
„Kvapky jak kvapky“, povie ktosi,
kto dávno stratil sen bosú lásku nájst’.*

*Po-medzi kvapky čakám
tú, čo nesú stebielka trávy krehké hned’
zrána.*

*Po-medzi kvapky..
Vyhrávajú.
Cítim ich ťarchu,
podlamujú
sa mi kolená.*

*Po-medzi kvapky čakám.
Vyprchávam.*

*Po-medzi kvapky čakám rosu.
Kolená tlačia.
Tráve sa páčia
-a mne ich blízkosť tiež.*

Možno v tej medzi nájdem ju...

(aš)
ilustrácia: Zuzana M.

ŠTROJ ČASU

V jedno slnečné jesenné popoludnie sa nás otec nečakane opýtal, či by sme si niekam nevyrazili. Sestra ani na minútku nezaváhala a navrhla: „Mohli by sme ísť na Čachtický hrad!“ Ocino návrh schválil, mamina pobalila nejaké občerstvenie na cestu a vydali sme sa na výlet.

Cesta autom ubehla veľmi rýchlo. Ani som sa nenazdala a z predného sedadla sa ozvalo: „Vystupovať!“ „Nie je tu ani nohy!“ skríkla na nás moja sestra Monika, zatiaľ čo sme stúpali strmým kopcom. Keď som s rodičmi vyšla na nádvorie hradu, Monika odbehla a už fotila panoramatický výhľad na krajinu. Rodičia išli za ňou, ale ja som sa rozhodla preskúmať hrad detailnejšie.

Odišla som za vysokú zrúcanú hradbu, ktorá rozdeľovala hrad akoby na dve polovice. Ako som sa tak prechádzala, zaujala ma jama v zemi. Pristúpila som k nej a zistila som, že sú to staré, rozpadnuté schody vedúce kamsi do podzemia. V hlave sa mi ozýval hlas, ktorý hovoril: „Bež sa tam pozrieť, iba nazri, nič sa ti nestane.“

Nabrala som odvalu a smelo som začala zostupovať do tmy. Zrazu mi popod nohy prebehla myš. Neudr-

žala som rovnováhu a skotúlala som sa úplne na dno jamy. Otvorila som oči, postavila sa a oprášila zo seba prach.

Keď som sa rozhladla navôkol, zistila som, že sa nachádzam v akejsi starej, plesnivej a studenej miestnosti. Na zemi boli kostry ľudských tiel. Začal sa ma zmocňovať strach. Vtom sa otvorili staré drevené dvere. Stála v nich sama Alžbeta Báthoryová, krvilačná grófka, čachtická pani. Ja som neveriacky na ňu hľadela. Vtedy zakričala: „Čo tu stojíš ako socha?! Prived’ mi tie dve nevinné panny!“ Nepohla som ani brvou. Odrazu som zistila, že som oblečená v dobovom odevu. Chcela som sa otočiť a utekať za rodičmi. Už som bola na prvom schode, no grófka ma schytila za rameno a svojou studenou rukou zaviedla do vedľajšej miestnosti.

Bola tam akási vaňa. Vedľa mňa stáli ďalšie ženy, ktoré pomáhali s chystaním krvavého kúpeľa. Grófka nervózne zvolala: „Tak, dočkám sa konečne tých dvoch dievčat?!“ V tom momente sa jedna z jej pomocníčok zdvihla a utekala po ne. Ja som len stála v rohu a na všetko som sa so strachom o svoj život bezmocne prizerala.

Rozleteli sa dvere a v nich stála slúžka. Držala za ruky zviazané mladé dievča, ktoré volalo o pomoc. Ďalšia jej pomocníčka začala vyberať akési zakrvavené nože. Vtedy som zvolala: „Ja idem po tú druhú!“

Rozbehla som sa otvorenými dverami, vybehla som z miestnosti, zabuchla za sebou a ozlomkrky bežala dole schodmi. Za sebou som počula výkriky tej mladej devy.

Keď som už bola na vzduchu, ihneď som sa rozutekala za rodičmi, ktorí sa ešte stále nadchýnali krásou hradu. „Kde si bola?“ spýtala sa ma mama. Ostala som ticho. Váhala som, či im povedať o tom, čo sa mi stalo. Veď sama neviem, či to bola skutočnosť a preniesla som sa v čase do minulosti, alebo sa pod tento zážitok podpísal nešťastný pád zo schodov. Preto som len odvetila: „Aj na druhej strane hradu je to pekné.“

Na hrade sme nepobudli dlho, pretože sa začalo mračiť. Pobrali sme sa domov. Ešte pár dní po tomto dobrodružstve sa mi snivalo o Čachtickom hrade.

Andrea Kadlečíková, I. ZA
ilustrácia: (jm)

KATARÍNA NA ĽADE, NÁŠ LYŽIARSKY NA...

Všade navôkol tráva, len my pózujeme na snehu :) Nás jednoducho neodradí nič!

Nie, nie, ani tohoročný nedostatok snehu nás neodradil. Veď čo sa dá robiť v zime okrem pitia horúcich čajíkov, nekonečného omrzania na zastávkach, guľovania a sánkovania? No predsa lyžovať. Preto sme sa vybrali do Jasenskej doliny, kde sa od 23. – 28. 2. 2014 konal tohoročný lyžiarsky výcvik.

Prvé chvíle spoločné

Po úmornej ceste nami a batožinou všemožných rozmerov naloženým autobusom sme sa ocitli v našom penzióne „Brest“. Hneď ako sme sa rozdelili do izieb, sme si šli obzrieť svah. To sme ešte nevedeli, že túto trasu (pozn. red.: 1 km) budeme absolvovať každý deň peši hneď dvakrát (pozn. red.: zrušili nám SkiBus, že vraj málo ľudí). Nasledoval uvítací ceremoniál a po ňom večera.

Prvý deň na svahu

Pre potešenie všetkých nezúčastnených, ktorí začínajú svoje dni nultými hodinami, ani my sme nevypávali dlho. Už o siedmej ráno sme mali budiček v podobe trieskania na dvere, ktoré zabezpečovala služba dňa a o dvadsať minút sme stáli nastúpení na rozcvičke. O pol deviatej sme už cupitali na svah. Rozdelení do skupín podľa zdatnosti, sme robili, čo bolo v našich silách. Poobede sme naše utýrané telá zrelaxovali v saune

alebo vírivke.

Na čo nezabudneme

Najlepšie spomienky sa mi viazu k večernému programu, ktorý mala vždy na starosti jedna trieda. Zaujímavé bolo napr. opisovanie lyžiarky. Dvaja chlapci išli za dvere a keď jeden z nich prišiel, dostal do ruky lyžiarku a mal ju opísať. Povieť si, to je trápne a nudné, ale on nevedel, že s lyžiarkou zároveň opisuje svoju budúcu alebo súčasnú frajerku. No a keď s jeho úst vyšli slová, ako vnútri mäkká, zvonku tvrdá alebo, že je stará a potrebuje ju len v zime, neostalo veru v miestnosti ticho. Veľa kreativity sme preukázali aj pri tvorbe hymny na tému „lyžiarsky výcvik“. Rytmus a rým boli podmienukou. Či sa to každému podarilo, nehodnotím, ale aj tak sme sa zasmiali. Pobavila aj súťaž o najkrajší účes a najkrajšie pánske nohy. V kategórii Najkrajší účes vyhrala naša speváčka Nelka. Mal výstižný názov - 220 Voltov a údajne sa s jeho pomocou dorozumievala s mimozemšťanmi. V súťaži o Naj-

krajšie nohy vyhral Maťo Sagan, a to vďaka originálnej kresbe koňa s popisom, že je to koň, hoci sme to všetci vedeli. Kresba na jeho lýtku bola veľmi pekná.

Slovo na záver

Lyžiarsky sa vydaril, hoci nám ho trošku skomplikovala slabšia snehová nádielka. Niektorým ulahodila sauna a perličky, no a pre niektorých sa streda a návšteva obchodu stala vykúpením. A čo bolo najnáročnejšie? Okrem ranného vstávania napríklad malé porcie a skutočnosť, že „pred večierkou neutečieš.“ Anketa po lyžiarskom však hovorí za všetko. Spýtali sme sa I.MAS a I.FL, či sa im páčilo na lyžiarskom a či by si ho o rok zopakovali? A výsledok? Dvakrát jednoznačné ÁNO. Týmto zdravím našich telocvikárov a inštruktorov a pevne verím, že to nebola posledná akcia, ktorú sme všetky triedy v ročníku spolu úspešne absolvovali.

text a foto: Veronika Masárová, I. FL

HYMNA LYŽIARSKÉHO SNEŽIENKY A MACHER (1. ZA)

*Nesneží a my sme na lyžiarskom zázajde.
Bahenné kúpele sú na každom rohu,
každý z nás si v nich túži omočiť nohu.*

*Máme krásny svah,
z ktorého máme strach,
cítíme sa ako samovrah,
keď schádzame tento sňah.*

*Pod tým svahom „Baláž Cár“, zastal si táborom,
belia sa rady jeho kamier ďalekým priestorom.
A ten náš macher, jazdí jak Šumacher,
snežienky má veľmi rád,
s každým chce byť kamarát!*

ŠPORTUJEME

Jedného dňa sme sa vybrali na volejbalový zápas.

Cítim v povetrí, že dnes vyhrajú dievčatá...

Ha, no to určite!

Oba tímy boli v úžasnej forme.

Diváci od napätia ani nedýchali...

Uvidíme.

Nemáte šancu.

foto: archív P. Baláža

FILMOTÉKA

38

(dokumentárny)

Po tragickej smrti Paľa Demitru ste na toto číslo mohli natrafiť kdekoľvek. 38 je dokument mapujúci život slovenskej hokejovej legendy. Tento jedinečný film predstaví Demitru nielen ako vrcholového športovca, ale predovšetkým ako človeka a silnú osobnosť, na ktorú dodnes spomína celý národ. Vo filme sú použité exkluzívne materiály z archívu NHL, ale aj osobné výpovede. Nemalý priestor je venovaný slovenskej hokejovej reprezentácii, ktorej bol Paľo neoddeliteľnou súčasťou. Film 38 je určený každému, koho sa odchod Paľa Demitru dotkol a kto sa chce dozvedieť niečo viac o tomto nielen výnimočnom hokejistovi, ale predovšetkým skvelom človeku.

AMAZING SPIDER-MAN 2
(akčný, dobrodružný, fantasy, USA)

Príbeh Petra Parkera alias Spider-Mana pozná snáď každý. Neustále zväzda vnútorný boj medzi všednými povinnosťami Petra Parkera a obrovskou zodpovednosťou Spider-Mana. Navyše moc zla opäť narastá a ľudstvo je voči nemu bezbranné. Byť Spider-Manom je úžasné. Peter nepozná nič lepšie, ako sa preháňať pomedzi mrakodrapmi, zachraňovať ľudí a tráviť čas s Gwen. Avšak, má to svoju daň. Keď sa New York ocitne v ohrození, všetci sa spoliehajú práve na neho. Na scéne sa totiž objaví hrozivý Electro a nadľudsky silný Rhino s jasným cieľom: ovládnuť mesto.

POJEDEME K MOŘI
(rodinná komédia, ČR)

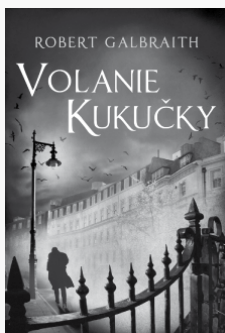
Hrdinom príbehu je desaťročný chlapec Tomáš. K narodeninám dostane kameru a rozhodne sa, že nakrúti film ako Miloš Forman. Stane sa tak rozprávačom, kameramanom aj režisérom hlboko ľudského príbehu, v ktorom spoznáme jeho rodinu - maminku, otecka, babičku, školu, kamarátov...

V príbehu nechýba ani veľké detektívne pátranie za otcovým tajomstvom. Tomáš totiž otca podozrieva, že má inú a rozhodne sa, že urobí všetko preto, aby zistil pravdu. A to všetko nielen s detskou úprimnosťou, ktorá niekedy až bolí, ale aj s veľkým zmyslom pre humor.

prípravila: Mária Dekanová
ZDROJ: [HTTP://WWW.CINE-MAX.SK/](http://www.cine-max.sk/)

ZO SVETA KNÍH

J.K. Rowlingová
VOLANIE KUKUČKY

Vzrušujúci detektívny román J.K. Rowlingovej, napísaný pod pseudonymom Robert Galbraith. Keď sa slávna modelka Lula Landry vrhne dolu zo svojho zasneženého balkóna v londýnskej štvrti Mayfair, vyšetrovatelia rýchlo usúdia, že šlo o samovraždu. Prípado sa zdá byť uzavretý. Lulin brat má však stále isté pochybnosti. A najatý súkromný detektív má za neho odhaliť pravdu.

Agatha Christie
VRAŽDA NA ZÁMKU STYLES

Prvotina Agathy Christie, ktorú napísala takmer pred 100 rokmi. Práve tu sa prvýkrát stretávame so svojskou postavičkou detektíva Hercula Poirota. Vynikajúca detektívka legendárnej britskej spisovateľky, ktorou sa to v roku 1916 všetko začalo. Je neuveriteľné, že v slovenčine vychádza tento príbeh prvýkrát, takmer po sto rokoch od jeho napísania! Jeden z najznámejších literárnych detektívov má prísť na to, kto zavraždil Emily Inglethorpovú i to, ako sa vrah dostal do zamknutej spálne. Navyše niečo aktuálne pre našich štvrtákov, ktorí sa s detektívnou literatúrou stretávajú aj na hodinách literatúry.

Jamie McGuierová
CHODIACA KATASTROFA

Každá minca má dve strany. V predošlej knihe Krásna katastrofa nám Abby rozpovedala svoj príbeh. Teraz sa na tie isté udalosti pozrieme Travisovými očami. Travis stratil v detstve matku, jedinú ženu, ktorá ho bezvýhradne milovala. Vyrástol s bitkárskymi bratmi a s otcom, ktorý hľadal útechu v alkohole. V ranom veku si predsavzal, že nebude korisťou, ale lovcom.

A potom stretol Abby Abernathyovú - kombináciu nevinnnej krásy a hriechnej minulosti. Vníma Trvisa inak ako ostatní a nemieni sa mu vrhnúť okolo krku, lebo vie, koľko spolužiacok prešlo jeho posteľou. No ako dlho mu dokáže odolávať?

Veronika Masárová
Zdroj: www.martinus.sk

„ZRNKÁ MÚDROSTI“ Z MATURÍT

Názov Červené víno s čím bude súvisieť?
žiak: S alkoholom?

Obdobie realizmu bolo nepokojné, dediny medzi sebou bojovali.

prof.: Kto je na obrázku?

žiak: Bernolák

prof.: Nie. Prečo si všetci myslia, že je to Bernolák?

žiak: On mal také háro.

žiak: Cyril a Metod obhajovali jazyk pred cisárom (pápežom).

prof.: Ty si ateista?

Konštantín a Metod obhajoval jazyky trojjazyčné.

Kleant hrával automaty. (hazardné hry)

Harpagonovi sa stratila zlatá tehlička. (truhlička)

Henry Higgins bol kvetinár.

Gozard (namiesto Gorazd)

Legenda hovorí o živote bohov. (svätcov)

Milan Rúfus – Zvony detstva (básnická zbierka) –
Ľudia tam ukradli zvony...

ČO HODINA DALA

Učiteľka dejepisu sa pýta: „Čo vynali Sumeri?“ „Však pneumatiky,“ pohotovo odpovedá žiačka.

Učiteľ fyziky sa chystá skúšať: „Štrbová, odpovedať! Učili ste sa? Lebo podľa vášho výzoru toho veľa nevíete.“

Učiteľ: „Ako sa slušne spýtate pacienta, či chlastá?“ Žiak: Ste priateľ s alkoholom?

Učiteľka slovenčiny sa pýta: „Aj v tej knihe slovenčiny niekedy listujete?“ Žiačka: „Hej, otec tým kúri.“

Pani profesorka konštatuje: „No, vy ste takí múdri.“ Žiak: „Ďakujem.“ „Si myslíš, že to tebe hovorím?“ dodá pohotovo profesorka.

Slovenčinárka sa pýta: „Čo je to sitcom?“ „Sifón? Však to je to pod umývadlom,“ odpovie žiak.

Statky-zmätky že je veselohra...
Ja vyskočím z okna. (len to nie, pani profesorka ☺)

KUPÓN

meno:.....

trieda:.....

dátum:.....

podpis triedneho učiteľa:.....

Pozor! Tento kupón sa nevzťahuje na vopred ohlásené písomky, testy, skúšanie!

